

Recensie: Radical Light***

Kaaitheater Brussel
zaterdag 2 september 2017

foto © Bart Grietens

Recensie:

Samen met vier andere dansers, waaronder 1 vrouw: Inga Huld Hakonardottir, creëerde choreograaf Salva Sanchis 'Radical Light'. Het moet gezegd, de muziek die van de hand is van Discodesafinado (het dj duo Joris Vermeiren en Senjan Jansen) is erg boeiend. Begint die aanvankelijk nog ambient " net zoals het zeer repetitieve wachtdeuntje voor het optreden van Coldplay in Brussel deze zomer startte overigens " dan voegt die geleidelijk aan percussieve elementen en bleeps toe (onder andere van achteraan het podium). 'Radical Light' wordt op die manier begeleid door minimal techno en experimentele electro. De choreografie baadt dan weer in spontane bewegingen waarbij de ledematen eerder het hoofd lijken aan te sturen dan omgekeerd maar naarmate het tempo opgedreven wordt en de voorstelling vordert, blijkt dat schijn bedriegt.

Op en rond een oranje vierkant dansen de vijf elk hun eigen choreografie die losjes aanvoelt. Gele en blauwe neonlampen liggen rechts op het podium afwisselend achter elkaar. Wanneer de muziek de ruimtelijke kaart trekt, exploreert het gezelschap ook alle kanten van het podium. Links, rechts, achter, voor, diagonalen, verticalen, horizontalen, het zit allemaal in 'Radical Light'. Knap is het moment wanneer Inga liggend met de hand over het oppervlak wrijft of zich met de benen en voeten gedeeltelijk rond haar as laat schuiven. Maar hét hoogtepunt zit wellicht ergens halfweg de voorstelling wanneer de choreografie ook de minimal-toer opgaat. De vijf zien we quasi stilstaan met slechts een zeer minieme beweging (voet, kleine korte tinteling van een vinger, enz.) die ze uitvoeren waarna de choreografie geleidelijk aan terug opbouwt en elke danser even beweegt om vervolgens stil te staan en verder te gaan. Tot finaal de muziek en de dans abrupt stopt.

'Radical Light' wist ons ondanks zijn abstracte vorm van begin tot einde te boeien. Sterker nog, de muziek bracht ons in beweging, die hand op ons bovenbeen konden we echt niet stilsthouden op den duur. Maar omwille van zijn abstracte vorm en inhoud kwam de voorstelling helaas ook niet binnen bij ons omdat we geen emotionele laag of boodschap voelden. Vraag is wél wat zo'n voorstelling in een compleet andere en minder formele context zou geven, in een tent van pakweg Tomorrowland. Daar zou 'Radical Light' best ook wel tot zijn recht kunnen komen en minstens op een even laaiend enthousiast publiek kunnen rekenen.

< Bert Hertogs >